

ЗАКОН ЗА ИЗМЕНУВАЊЕ И ДОПОЛНУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ЗДРАВСТВЕНАТА ЗАШТИТА

Сл. Весник на Р. Македонија, бр.17 од 02.02.2016 година

Член 1

Во Законот за здравствената заштита („Службен весник на Република Македонија“ број 43/12, 145/12, 87/13, 164/13, 39/14, 43/14, 132/14, 188/14, 10/15, 61/15, 154/15 и 192/15), во членот 15 по точката 35. се додава нова точка 36., која гласи:

„36. „Оптометрист“ е здравствен работник со високо стручно образование од областа на оптометријата и очната оптика, со спроведена пробна работа (најмалку 15 години работно искуство по дипломирање како оптичар во очна оптика во производство и/или продажба на оптички направи и средства или најмалку две години работно искуство во вршење на здравствената дејност оптометрија под надзор на доктор на медицина специјалист по офталмологија) и положен стручен испит кој врши здравствена дејност оптометрија согласно со овој закон и кој може да работи во јавна здравствена установа, во специјалистичка офталмолошка приватна здравствена установа, во специјализирана продавница која врши промет на мало со медицински средства запишана во регистарот на специјализирани продавници за медицински средства и кај правно лице – трговско друштво кое врши дејност очна оптика.“

Точките 36., 37., 38., 39. и 40. стануваат точки 37., 38., 39., 40. и 41.

Член 2

Во членот 26 став (1) по алинејата 27 се додава нова алинеја 28, која гласи:

„- одредување и корегирање рефракциони аномалии со очила и контактни леќи и во врска со тоа определување, замена и препишување на очила и/или определување, замена или препишување на контактни леќи, со исклучок на деца до 14 годишна возраст, во здравствени установи и правни лица врз кои се врши стручен надзор од страна на комисија формирана од министерот за здравство во соработка со стручното здружение на доктори на медицина специјалисти по офталмологија.“

Член 3

Во членот 27 став (5) по зборовите: „во работењето на здравствените работници и здравствените соработници“ се става запирка и се додаваат зборовите: „како и секое друго вработено лице и лице работно ангажирано по кој било основ во здравствената установа“, а зборовите: „по кои здравствените работници и здравствените соработници“ се заменуваат со зборовите: „по кои овие лица“.

Член 4

По членот 44 се додава нов наслов и нов член 44-а, кои гласат:

„Услови за давање здравствени услуги на странци кои самите ги намируваат трошоците за лекување

Член 44-а

(1) Во здравствените установи кои вршат здравствените услуги за странци кои самите ги намируваат трошоците за лекување, здравствената услуга ја дава тим предводен од здравствен работник - специјалист кој ќе ја врши интервенцијата, односно ќе ја спроведе дијагностичката постапка, односно ќе го изврши специјалистичко-консултативниот преглед.

(2) Тимот предводен од здравствениот работник-специјалист од ставот (1) на овој член има право на дополнителен приход, односно на надоместок за извршената здравствена услуга, што не претставува дел од платата на членовите на тимот. Надоместокот за тимот за извршената здравствена услуга се исплаќа од цената што јавната здравствена установа ја наплаќа од пациентот-странец и изнесува 70% од

профитот што го остварува јавната здравствена установа од наплатената цена за извршената услуга.

(3) За здравствените услуги што се даваат на странци се наплаќа според ценовникот донесен од директорот на јавната здравствена услуга, на кој согласност дава министерот за здравство.“

Член 5

Во членот 60 по ставот (2) се додава нов став (3), кој гласи:

„(3) По исклучок од ставот (1) алинеја 1 на овој член, во случај на основање на приватна здравствена установа од примарна здравствена заштита или формирање на нов тим во постојна приватна здравствена установа од примарна здравствена заштита која дејноста ја врши во простории на јавна здравствена установа врз основа на договор за закуп на простор склучен согласно со овој закон, избраниот лекар или стоматолог, односно нововработениот доктор на медицина или доктор на стоматологија може самостојно да укажува здравствена заштита без учество на медицинска, односно стоматолошка сестра во тимот, но не подолго од 24 месеци од основањето на приватната здравствена установа, односно од формирањето на новиот тим, се додека докторот на медицина или докторот на стоматологија во приватната здравствена установа не го избераат како избран лекар или избран стоматолог 700 пациенти, по што постои обврска да се комплетира тимот.“

Член 6

Во членот 86-а во насловот и во ставовите (1), (2) и (3), зборовите: „позитрон-емисионска“ се заменуваат со зборовите: „позитронско-емисиона“.

Член 7

Во членот 96 по ставот (2) се додава нов став (3), кој гласи:

„(3) Државните основни училишта за ученици со посебни образовни потреби можат да спроведуваат одредени мерки од здравствената дејност на примарно ниво за нивните ученици.“

Ставовите (3), (4), (5), (6), (7) и (8) стануваат ставови (4), (5), (6), (7), (8) и (9).

Член 8

По членот 96 се додава нов член 96-а, кој гласи:

„Член 96-а

(1) Правните лица специјализирани продавници кои вршат промет на мало со медицински средства, запишани во регистарот на специјализирани продавници за медицински средства и правните лица - трговски друштва кои вршат дејност очна оптика, можат да вршат здравствена дејност оптометрија ако поседуваат соодветна опрема за вршење на оваа здравствена дејност и имаат во работен однос на неопределено време со полно работно време оптометрист од членот 15 точка 36 од овој закон.

(2) Просторот, опремата и кадарот потребен за вршење на здравствената дејност од ставот (1) на овој член ја утврдува министерот за здравство.

(3) Здравствените услуги укажани во правните лица од ставот (1) на овој не се на товар на Фондот.“

Член 9

Во членот 104 по ставот (2) се додава нов став (3), кој гласи:

„(3) По исклучок од ставот (2) на овој член, кога е потребно унапредување на работењето во здравствените установи преку пренос на вештини и знаења од областа на медицината и раководењето со здравствени установи, за директор може да биде именувано лице кое покрај општите услови утврдени со прописите од областа на движење, престој и вработување на странци ги исполнува и следниве услови:

- 1) е државјанин на земја членка на ОЕЦД;
 - 2) во моментот на именувањето со правосилна судска пресуда во земјата чиј државјанин е, во друга земја членка на ОЕЦД и/или во Република Македонија не му е изречена казна или прекршочна санкција забрана за вршење на професија, дејност или должност;
 - 3) има завршено во странство прв, втор и/или трет циклус на студии од областа на медицинските или стоматолошките науки, односно фармација или високо образование во странство од областа на економските или правните науки, јавно здравствениот менаџмент или завршени академски студии во странство и
 - 4) има најмалку пет години работно искуство во здравствена установа во земја членка на ОЕЦД на раководна позиција.“
- Ставовите (3), (4), (5), (6) и (7) стануваат ставови (4), (5), (6), (7) и (8).

Член 10

Во членот 105 по ставот (2) се додава нов став (3), кој гласи:

„(3) По исклучок од ставот (2) на овој член, кога е потребно унапредување на работењето во здравствените установи преку пренос на вештини и знаења од областа на медицината и раководењето со здравствени установи, за медицински директор може да биде именувано лице кое покрај општите услови утврдени со прописите од областа на движење, престој и вработување на странци ги исполнува и следниве услови:

- 1) е државјанин на земја членка на ОЕЦД;
- 2) во моментот на именувањето со правосилна судска пресуда во земјата чиј државјанин е, во друга земја членка на ОЕЦД и/или во Република Македонија не му е изречена казна или прекршочна санкција забрана за вршење на професија, дејност или должност;
- 3) има завршено во странство прв, втор и/или трет циклус на студии од областа на медицинските или стоматолошките науки, односно фармација, и
- 4) има најмалку пет години работно искуство во здравствена установа во земја членка на ОЕЦД на раководна позиција.“

Ставот (3) станува став (4).

По ставот (4) кој станува став (5) се додава нов став (6), кој гласи:

„(6) По исклучок од ставот (4) на овој член, кога е потребно унапредување на работењето во здравствените установи преку пренос на вештини и знаења од областа на медицината и раководењето со здравствени установи, за организациски директор може да биде именувано лице кое покрај општите услови утврдени со прописите од областа на движење, престој и вработување на странци ги исполнува и следниве услови:

- 1) е државјанин на земја членка на ОЕЦД;
- 2) во моментот на именувањето со правосилна судска пресуда во земјата чиј државјанин е, во друга земја членка на ОЕЦД и/или во Република Македонија не му е изречена казна или прекршочна санкција забрана за вршење на професија, дејност или должност;
- 3) има завршено во странство прв, втор и/или трет циклус на студии од областа на економските или правните науки, јавно здравствениот менаџмент или други академски студии и
- 4) има најмалку пет години работно искуство во здравствена установа во земја членка на ОЕЦД на раководна позиција.“

Ставовите(5), (6), (7) и (8) стануваат ставови (7), (8), (9) и (10).

Член 11

Во членот 106 став (3) по зборовите: „на товар на кандидатот“ се става запирка и се додаваат зборовите: „а висината на овие трошоци се утврдува имајќи ги предвид трошоците за организирање и спроведување обука за полагање на испитот за директор на јавна здравствена установа согласно со програмата на полагање на

испитот, бројот на модули на оваа програма и надоместокот за членовите на испитната комисија за спроведување на испитот.“

Во ставот (4) по зборовите: „како и“ се додаваат зборовите: „висината на трошоците за подготовка на кандидатот за директор за полагање на испит за директор и висината на трошоците за полагање на испитот,“.

Член 12

Во членот 117 став (1) се додава нова реченица која гласи: „Дел од пробната работа и оспособувањето за полагање на стручниот испит преку која се стекнуваат практични знаења и вештини здравствените работници со високо образование, како и здравствените работници со средно, вишо и високо стручно образование задолжително ја стекнуваат во Медицинскиот симулациски центар преку обука на опрема која симулира патолошки состојби на човекот и овозможува проверка на стекнатите вештини преку дијагностички и терапевтски интервенции извршени на опремата, на конкретни случаи зададени по случаен избор, при што истовремено се врши и видеоснимање на целиот тек на интервенцијата.“

По ставот (3) се додава нов став (4), кој гласи:

„(4) По исклучок од ставот (3) на овој член како пробна работа на здравствен работник со високо стручно образование од областа на оптометријата и очната оптика се смета најмалку 15 години работно искуство како оптичар во очна оптика во производство и/или продажба на оптички направи и средства или најмалку две години работно искуство во вршење на здравствената дејност од членот 26 став (1) алинеја (28) од овој закон под надзор на доктор на медицина специјалист по офталмологија. Ставот (4) станува став (5).“

Член 13

Во членот 118 ставови (2) и (3) зборот „пропишува“ се заменува со зборот „утврдува“.

По ставот (3) се додава нов став (4), кој гласи:

„(4) По донесувањето на подзаконските прописи од ставовите (2) и (3) на овој член, Министерството за здравство е должно веднаш да ги објави на веб страницата на Министерството и во „Службен весник на Република Македонија“.“

Член 14

Во членот 121 став (1) точката се заменува со записка и се додаваат зборовите: „или со исполнување на условите од членот 117 став (4) од овој закон за оптометристите“. Во ставот (5) зборовите: „ставовите (3) и (4)“ се заменуваат со зборовите: „ставот (3)“.

Во ставот (6) зборот „сертификат“ се заменува со зборот „уверение“.

Во ставовите (7), (8), (10) и (11), по зборовите: „здравствениот работник“ записката и зборовите: „односно здравствениот соработник“ се бришат.

Ставот (13) се менува и гласи:

„(13) Првиот и вториот дел на стручниот испит се полагаат во просторија, посебно опремена за полагање на испит со материјално-техничка и информатичка опрема, интернет врска и опрема за снимање на полагањето. Полагањето на првиот и вториот дел на стручниот испит се снима и во живо се емитува на веб страницата на Министерството за здравство, а ако поради технички причини снимањето се прекине, снимката од целиот испит се поставува на веб страницата на Министерството за здравство. Полагањето на третиот дел на стручниот испит се состои од проверка на знаењата и вештините во Медицинскиот симулациски центар при што се врши и видеоснимање на целиот тек на интервенцијата, како и од проверка на знаењата и вештините на вистински пациент во амбуланта, во болничка соба или во просторија за вршење на интервенции, кое не се снима.“

Во ставовите (16) и (17), по зборовите: „здравствениот работник“ записката и зборовите: „односно здравствениот соработник“ се бришат.

Во ставот (18) по зборовите: „здравствениот работник“ запирката и зборовите: „односно здравствениот соработник“ се бришат, а зборот „специјалистичкиот“ се заменува со зборот „стручниот“.

По ставот (19) се додава нов став (20), кој гласи:

„(20) Начинот на пријавување за полагање и начинот на полагање на стручен испит на здравствените работници со високо образование, бројот на поставени прашања и практични примери, времетраењето и бројот на бодови со кој се смета дека стручниот испит е положен, поднесувањето на приговор од здравствениот работник кој не го положил стручниот испит и начинот на издавање на уверението за положен стручен испит, како и формата и содржината на уверението за положен стручен испит на здравствените работници со високо образование, ја утврдува министерот за здравство по претходно мислење од Лекарската, Стоматолошката, односно Фармацевската комора.“

Член 15

Во членот 138 став (2) по зборовите: „Гранките на специјализациите и супспецијализациите“ се додаваат зборовите: „од областа на медицината“.

По ставот (2) се додаваат четири нови ставови (3), (4), (5) и (6), кои гласат:

„(3) Гранките на специјализациите и супспецијализациите од областа на стоматологијата и фармацијата, како и гранките на специјализациите и супспецијализациите на здравствените соработници, времето на нивното траење, деловите на стажот на специјализациите (турнуси), плановите и програмите, како и начинот на спроведувањето на стажот, начинот на полагање на испитот и образецот на специјализантската книшка и на книгата за евиденција за спроведените постапки и интервенции во текот на стажот на специјализации ги пропишува министерот за здравство по претходно мислење на соодветната високообразовна установа.

(4) Со подзаконскиот пропис од ставот (2) на овој член се пропишува специјализација по вонболничка ургентна медицина со време на траење од 36 месеци (во натамошниот текст: вонболничка ургентна медицина во траење од 36 месеци), на која право да се запишуваат имаат здравствени работници со високо образование од областа на медицината вработени во службите за итна медицинска помош во јавните здравствени установи.

(5) Докторите на општа медицина кои работат како избрани лекари согласно со членот 32 од овој закон и докторите на општа медицина кои работат кај избраните лекари, под услов да имаат најмалку три години работно искуство како избрани лекари, имаат право да се запишат на специјализација по вонболничка педијатрија во траење од 36 месеци (во натамошниот текст; вонболничка педијатрија во траење од 36 месеци), по што ќе им биде доделена лиценца за вршење на здравствена дејност во мрежата на примарно ниво на здравствена заштита како избран лекар специјалист по педијатрија без спроведување на постапката за доделување на лиценца од членот 229 од овој закон.

(6) Докторите на медицина специјалисти по вонболничка ургентна медицина и докторите на медицина специјалисти по вонболничка педијатрија од ставот (5) на овој член, имаат право по завршувањето на специјализацијата по вонболничка ургентна медицина во траење од 36 месеци, односно вонболничка педијатрија во траење од 36 месеци дополнително да ги спроведат деловите од стажот за специјализација по ургентна медицина, односно болничка педијатрија кои не се опфатени со плановите и програмите за вонболничка ургентна медицина во траење од 36 месеци, односно вонболничка педијатрија во траење од 36 месеци по што се стекнуваат со стручен назив специјалист по ургентна медицина, односно специјалист по болничка педијатрија врз основа на решение на високообразовната установа која ја спроведува специјализацијата, донесено по барање на специјалистот (право на проодност).“

Член 16

Во членот 140 став (3) зборовите: „со официјален европски тестатор, член на здружението ALTE на европски тестатори“ се бришат.

По ставот (9) се додаваат осум нови ставови (10), (11), (12), (13), (14), (15), (16) и (17), кои гласат:

„(10) Висината на надоместокот за спроведување на теоретската настава, практичната обука и полагање на специјалистичкиот испит на докторите на медицина запишани на специјализација по вонболничка ургентна медицина во траење од 36 месеци согласно со членот 138 став (4) од овој закон и докторите на општа медицина запишани на специјализација по вонболничка педијатрија во траење од 36 месеци согласно со членот 138 став (5) од овој закон, се определува на начин и имајќи ги предвид критериумите од ставот (2) на овој член и истата не може да изнесува повеќе од 30% од висината на овој надоместок за специјализација по ургентна медицина, односно по болничка педијатрија.

(11) За спроведување на специјализацијата по вонболничка ургентна медицина во траење од 36 месеци, односно по вонболничка педијатрија во траење од 36 месеци, Владата на Република Македонија, на предлог на Министерството за здравство, донесува програма за специјализација по вонболничка ургентна медицина и по вонболничка педијатрија, двете во траење од 36 месеци со која се обезбедуваат финансиски средства за плаќање на надоместокот за спроведување на теоретската настава, практичната обука и за полагање на специјалистичкиот испит во висина потребна за спроведување на овие специјализации.

(12) Министерството за здравство до Владата на Република Македонија доставува предлог програма за специјализација по вонболничка ургентна медицина и по вонболничка педијатрија, двете во траење од 36 месеци изготвена врз основа на бројот на доктори на општа медицина заинтересирани да се запишат на специјализација по вонболничка ургентна медицина, односно по вонболничка педијатрија, што се пријавиле на јавниот оглас што Министерството за здравство го објавува еднаш годишно на својата веб страница. Со јавниот оглас се бара пријавување на доктори на општа медицина од сите статистички региони согласно со мрежата на здравствени установи, од сите општини и градови во Република Македонија со цел да се обезбеди географска, физичка и економска достапност на здравствената заштита на целата територија на Република Македонија. Бројот на доктори на општа медицина за кои ќе се обезбедат финансиски средства за плаќање на надоместокот за специјализација по вонболничка ургентна медицина во траење од 36 месеци, односно по вонболничка педијатрија во траење од 36 месеци не може да биде поголем од висината на расположливите средства во посебната програма од ставот (11) на овој член. Во случај на поголем број на заинтересирани доктори на општа медицина кои ги исполнуваат условите од членовите 138 ставови (4) и (5) и 141 од овој закон кои се пријавиле на огласот, при селекцијата на оние за кои ќе се обезбедат финансиски средства се води грижа на тој начин да се обезбеди географска, физичка и економска достапност на здравствената заштита на децата во сите статистички региони согласно со мрежата на здравствени установи, а доколку има повеќе заинтересирани за ист регион се врши нивно рангирање според следниве критериумите и тоа 70% од бодовите за просечниот успех на заинтересираните постигнат во високото образование, 20% за успехот по предметот во областа за која се доделува специјализацијата и 10% според должината на работниот стаж. Пондерот за бодовите за просечниот успех на кандидатот постигнат во високото образование и успехот по предметот се пресметува на начинот утврден од министерот за здравство со подзаконскиот пропис од членот 149 став (4) од овој закон. По донесување на програмата од ставот (11) на овој член, Министерството за здравство до високообразовната установа што ја спроведува специјализацијата доставува список на доктори на општа медицина заради нивно запишување на специјализација по вонболничка ургентна медицина во траење од 36 месеци, односно по вонболничка педијатрија во траење од 36 месеци.

(13) Во денови од викендот (сабота и недела) се спроведува теоретската настава, како и практичниот дел од специјалистичкиот стаж по вонболничка педијатрија во траење од 36 месеци кој се спроведува во универзитетска клиника за детски болести, универзитетска клиника за детска хирургија и во јавна здравствена установа која врши здравствена дејност на лекување на белодробни заболувања кај децата .

(14) Специјализантот по вонболничка педијатрија во траење од 36 месеци совладува и исполнува вештини од ургентната медицина за деца, интензивната нега и учествува во специјалистичко-консултативни прегледи во амбуланта преку спроведување на дел од специјалистичкиот стаж во педијатриски ургентни центри, во одделенија за интензивна нега и во амбуланта во траење од најмалку 90 дена од вкупното времетраење на специјализацијата од 36 месеци.

(15) Специјализантот по вонболничка педијатрија во траење од 36 месеци има право да вработи доктор на медицина кој ќе биде негова замена во текот на спроведувањето на делот од специјалистичкиот стаж од ставот (14) на овој член во траење од 90 дена во педијатриски ургентни центри, во одделенија за интензивна нега и во амбуланта.

(16) Деловите на стажот на специјализациите по вонболничка педијатрија во траење од 36 месеци (турнуси) и времето на нивното траење, плановите и програмите, како и начинот на спроведување на стажот и образецот на специјализантската книшка и книгата за евиденција за спроведените постапки и интервенции во текот на специјалистичкиот стаж ги утврдува министерот за здравство, по претходно мислење од соодветната високообразовна установа.

(17) По донесувањето на подзаконскиот пропис од ставот (16) на овој член, Министерството за здравство е должно веднаш да го објави на веб страницата на Министерството и во „Службен весник на Република Македонија“.

Во ставот (10) кој станува став (18) по зборот „исполнуваат“ се додаваат зборовите: „високообразовните установи и“, а по зборот „установи“ се става запирка и се додаваат зборовите: „како и формата и содржината на писменото овластување за спроведување на теоретскиот, односно практичниот дел на специјалистичкиот стаж.“. Ставот (11) кој станува став (19) се менува и гласи:

„(19) Министерот за здравство, во соработка со високообразовните установи од областа на медицината, стоматологијата и фармацијата, врз основа на критериумите од ставот (18) на овој член ги определува здравствените установи во кои се спроведува специјализацијата и супспецијализацијата на здравствените работници и здравствените соработници со високо образование, на кои им издава писмено овластување.“

Член 17

Во членот 141 по ставот (2) се додава нов став (3), кој гласи:

„(3) Здравствените работници со високо образование кои имаат лиценца за работа како специјалисти од интернистичките и хируршките гранки на специјализација можат да се запишат на супспецијализација ако по положувањето на специјалистичкиот испит имаат една година работно искуство како специјалисти.“

Член 18

Во членот 144-б став (3) по зборовите: „Шангајскиот Џиао Тонг универзитет“ се става запирка и се додаваат зборовите: „а има право да користи и дополнителна стручна литература посочена како препорачана незадолжителна литература за соодветната гранка на специјализација“.

Член 19

Во членот 144-в став (13) зборовите: „од член 144-б“ се бришат.

Член 20

Во членот 144-г ставови (1) и (3) зборовите: „а најмалку еднаш неделно учествува и менторот на специјализантот“ се заменуваат со зборовите: „а менторот на

специјализантот учествува кога специјализантот ги реферира случаите кои ги имал претходниот ден".

Член 21

Во членот 144-ѓ став (8) се менува и гласи:

„(8) Високообразовната установа на која се спроведува специјализацијата е должна да овозможи изучување на англискиот јазик од страна на специјализантите во соработка со високообразовните установи од областа на филолошките науки или во соработка со други установи од областа на образованието, на кои наставата ќе ја спроведуваат лица со најмалку 10 годишно искуство во струката, а Министерството за здравство е должно да организира изучување на странските јазици кои согласно со ставот (1) на овој член се изучуваат како втор странски јазик. Високообразовната установа на која се спроведува специјализацијата е должна да склучи договор за тестирање на специјализантите за познавање на двата странски јазици на нивото од ставот (2) на овој член со високообразовните установи од областа на филолошките науки. Министерството за здравство ги надоместува трошоците за тестирање на специјализантите за познавање на вториот странски јазик на нивото од ставот (2) на овој член со високообразовните установи од областа на филолошките науки.“

Член 22

Во членот 144-е став (1) зборовите: „Times Higher Education - World University Rankings или QS World University Rankings“ се бришат.

Во ставот (2) по зборовите: „полагање на“ се додава зборот „колоквиуми“ и се става запирка, а по зборот „испит“ се додаваат зборовите: „како и литература од која се изготвуваат и одржуваат предавањата за теоретската настава од членот 144-ж став (2) од овој закон.“

По ставот (2) се додава нов став (3), кој гласи:

„(3) Во текот на специјализацијата, односно супспецијализацијата специјализантот може да користи и дополнителна стручна литература за секоја специјалност посебно, како препорачана незадолжителна стручна литература за соодветната гранка на специјализација.“

Во ставот (3) кој станува став (4) по зборот „член“ се додаваат зборовите: „и на препорачаната незадолжителна стручна литература од ставот (3) на овој член“.

Член 23

Во членот 144-с по ставот (2) се додава нов став (3), кој гласи:

„(3) По исклучок од ставот (2) на овој член, во случај кога не може да се формира комисија од членови кои ги исполнуваат условите од ставот (2) на овој член, интермедијалниот испит се полага пред комисија што ја формира министерот за здравство, на предлог на високообразовната установа на која се спроведува специјализацијата, составена од тројца членови кои се специјалисти во истата или сродна гранка на медицината за која се спроведува специјализацијата, избрани во звање вонреден или редовен професор. На членовите на комисијата им се определуваат заменици кои ги исполнуваат истите услови како и членовите на комисијата.“

Ставовите (3), (4), (5), (6), (7), (8), (9), (10), (11) и (12) стануваат ставови (4), (5), (6), (7), (8), (9), (10), (11), (12) и (13).

Член 24

Во членот 144-и став (2) во првата реченица точката се заменува со запирка и се додаваат зборовите: „од кои три члена се на предлог на високообразовната установа што ја спроведува специјализацијата.“

Член 25

Во членот 144-ј став (1) се менува и гласи:

„(1) Високообразовната установа на која се спроведува специјализацијата технички го спроведува интермедијалниот, односно специјалистичкиот испит и ги врши стручните и административно-техничките работи за потребите на спроведување на интермедијалниот, односно специјалистичкиот испит.“

Во ставот (4) зборовите: „интермедијалниот испит“ се заменуваат со зборовите: „интермедијалниот и специјалистичкиот испит, како и колоквиумите“, а зборот „пропишува“ се заменува со зборот „утврдува“.

По ставот (4) се додава нов став (5), кој гласи:

„(5) По донесувањето на подзаконскиот акт од ставот (4) на овој член, Министерството за здравство е должно веднаш да го објави на веб страницата на Министерството и во „Службен весник на Република Македонија“.

Член 26

По членот 144-љ се додаваат два нови наслова и два нови члена 144-м и 144-н, кои гласат:

„Обврски на здравствената установа за создавање услови за спроведување на турнуси

Член 144-м

(1) Здравствената установа во која се спроведува турнус е должна да обезбеди најмалку една просторија за потребите на специјализантите и супспецијализантите, во кои се обезбедени услови за одмор и сместување на нивните лични ствари.

(2) Бројот на простории од ставот (1) на овој член зависи од бројот на специјализанти и супспецијализанти кои спроведуваат специјалистички, односно супспецијалистички стаж.

Статус на приватните специјализанти и супспецијализанти

Член 144-н

(1) Со стекнување на статусот на приватен специјализант, односно приватен супспецијализант преку програмата за кофинансирање од членовите 150-г и 150-д од овој закон, здравствениот работник и здравствениот соработник запишан на специјализација, односно супспецијализација во согласност со членот 150 од овој закон (приватен специјализант, односно приватен супспецијализант) заснова работен однос на определено време со јавната здравствената установа за која се пријавил за специјализација, односно супспецијализација за периодот на спроведување на специјалистичкиот стаж до полагање на специјалистичкиот, односно супспецијалистичкиот испит.

(2) За време на траењето на работниот однос од ставот (1) на овој член приватниот специјализант, односно приватниот супспецијализант има право на плата во висина од една просечна месечна плата во Република Македонија исплатена за претходната година и други надоместоци од плата согласно со закон.

(3) Здравствените установи каде што се спроведува турнусот, врз основа на склучен договор со приватниот специјализант, односно приватниот супспецијализант од ставот (1) на овој член, за периодот на траење на турнусот исплаќа надоместок за времето поминато за стручно усовршување за време на дежурство со кое се обезбедува непрекината 24- часовна здравствена дејност во иста висина како за вработените во јавните здравствени установи согласно со колективен договор.

(4) Доколку приватниот специјализант, односно приватниот супспецијализант во текот на спроведувањето на специјалистичкиот, односно супспецијалистичкиот стаж ја прекине специјализацијата, односно супспецијализацијата спротивно на членот 144-а ставови (2) и (3) од овој закон е должен да ги надомести трошоците и другите надоместоци за неговата специјализација, односно супспецијализација по утврдената пресметка од страна на Министерството за здравство. Истата обврска приватниот специјализант, односно приватниот супспецијализант ја има доколку не ја продолжи

специјализацијата, односно супспецијализацијата по истек на времето за прекин од членот 144-а ставови (2) и (3) од овој закон.

(5) Приватниот специјализант, односно приватниот супспецијализант нема да ги надомести трошоците од ставот (3) на овој член доколку ја прекинал специјализацијата, односно супспецијализацијата согласно со членот 144-а ставови (2) и (3) од овој закон, по што продолжи со спроведување на специјализацијата, односно супспецијализацијата."

Член 27

Во членот 145 став (1) зборовите: „а пред полагањето на специјалистичкиот испит,“ се бришат.

Член 28

Во членот 145-а по ставот (3) се додава нов став (4), кој гласи:

„(4) По исклучок од ставот (3) на овој член, во случај кога не може да се формира комисија од членови кои ги исполнуваат условите од ставот (3) на овој член, специјалистичкиот испит се полага пред комисија што ја формира министерот за здравство, на предлог на високообразовната установа на која се спроведува специјализацијата, составена од тројца членови кои се специјалисти во истата или сродна гранка на медицината за која се спроведува специјализацијата, избрани во звање вонреден или редовен професор. На членовите на комисијата им се определуваат заменици кои ги исполнуваат истите услови како и членовите на комисијата.“

Ставовите (4), (5), (6), (7), (8) и (9) стануваат ставови (5), (6), (7), (8), (9) и (10).

Ставот (10) кој станува став (11) се менува и гласи:

„(11) Практичниот дел на специјалистичкиот испит се состои од проверка на знаењата и вештините во Медицинскиот симулациски центар, како и од проверка на знаењата и вештините на вистински пациент. Практичниот дел на специјалистичкиот испит се полага по правило наредниот ден по успешно полагање на вториот дел, а најдоцна во рок од пет дена од денот на одржувањето на вториот дел на специјалистичкиот испит кога специјализантот успешно го положил вториот дел. На полагањето на практичниот дел на специјалистичкиот испит на вистински пациент се проверува познавањето на стручните упатства за медицина базирана на докази преку три случаи на вистински пациенти кои се избираат на денот на полагањето на третиот дел на специјалистичкиот испит, при што специјализантот треба да се запознае со случајот за време од 45 минути, да земе анамнеза, изврши физикален преглед и подготви план за дијагностички процедури и соодветен третман што ќе го презентира пред испитната комисија. Специјализантот на хируршки гранки е должен да изврши една хируршка интервенција, а специјализантот на интернистички гранки е должен да изврши најмалку три интервенции или други дијагностички постапки. Комисијата од став (2) на овој член го оценува полагањето на третиот дел на специјалистичкиот испит со оценка „положил“ или „не положил“.

Став (11) станува став (12).

Ставот (12) кој станува став (13) се менува и гласи:

„(13) Првиот и вториот дел на специјалистичкиот испит се полагаат во просторијата за полагање на интермедијалниот и специјалистичкиот испит, посебно опремена за полагање на испит со материјално-техничка и информатичка опрема, интернет врска и опрема за снимање на полагањето. Полагањето на првиот и вториот дел на специјалистичкиот испит се снима и во живо се емитува на веб страницата на Министерството за здравство, а ако поради технички причини снимањето се прекине, снимката од целиот испит се поставува на веб страницата на Министерството за здравство. Полагањето на третиот дел на специјалистичкиот испит се состои од проверка на знаењата и вештините во Медицинскиот симулациски центар при што се врши и видеоснимање на целиот тек на интервенцијата, како и од проверка на

знаењата и вештините на вистински пациент во амбуланта, во болничка соба или во просторија за вршење на интервенции, кое не се снима.”

Ставовите (13) и (14) стануваат ставови (14) и (15).

Член 29

Во членот 145-в став (1) во воведната реченица, по зборот „специјализација“ се става запирка и се додаваат зборовите: „за што високообразовната установа издава уверение за стекнување на стручен назив специјалист, односно супспецијалист.”.

Член 30

По членот 145-в се додаваат нов наслов и нов член 145-г, кои гласат:

„Престанок на специјализација, односно супспецијализација

Член 145-г

(1) Специјализацијата, односно супспецијализацијата престанува во следниве случаи:

- ако прекилот на стажот на специјализација трае подолго од периодот од членот 144-а од овој закон,
- ако престанал работниот однос на специјализантот, односно супспецијализантот во здравствената установа која го упатила за специјализација, односно супспецијализација,
- на барање на специјализантот,
- ако специјализантот, односно супспецијализантот не ги спроведува постапките и интервенциите според планот и програмата за специјализација, односно супспецијализација во период од три месеци, при што не доставил до високообразовната установа барање за прекин во случаите од членот 144-а ставови (2) и (3) од овој закон,
- ако не го положи интермедијалниот испит согласно со членот 144-с од овој закон, односно не го положи специјалистичкиот испит во рокот од членот 145-а став (2) од овој закон и
- во други случаи утврдени со овој или со друг закон.

(2) Постапката за престанок на специјализацијата, односно супспецијализацијата се поведува на барањето на здравствената установа во случаите од ставот (1) алинеја 1 и 2 на овој член, на барање на специјализантот во случајот од ставот (1) алинеја 3 на овој член, како и на барање на менторот, односно коменторот во случајот од ставот (1) алинеите 4, 5 и 6 на овој член. Кон барањето за престанок на специјализацијата, односно супспецијализацијата се приложуваат документи со кои се докажува дека се исполнети условите за престанок на специјализацијата, односно супспецијализацијата од ставот (1) на овој член.

(3) Високообразованата установа ја спроведува постапката за престанок на специјализацијата, односно супспецијализацијата и донесува решение за престанок на специјализацијата, односно супспецијализацијата откако ќе утврди дека се исполнети условите за престанок на специјализацијата, односно супспецијализацијата.

(4) Специјализантот незадоволен од донесеното решение за престанок на специјализацијата, односно супспецијализацијата има право во рок од пет дена од денот на приемот на решението да изјави жалба до второстепена комисија формирана од страна на високообразовната установа.”

Член 31

Во членот 147 став (1) зборовите: „најмалку десет години“ се заменуваат со зборовите:

„најмалку пет години“, а зборовите: „најмалку 15 години“ се заменуваат со зборовите: „најмалку десет години“.

Во ставот (3) зборовите: „десеткратен износ“ се заменуваат со зборовите: „петкратен износ“.

Член 32

По членот 147 се додава нов наслов и нов член 147-а, кои гласат:

„Договор на јавната здравствена установа со супспецијализантот

Член 147-а

(1) Јавната здравствена установа што ја одобрила супспецијализацијата склучува договор со супспецијализантот, со кој се уредуваат меѓусебните права и обврски во однос на реализацијата на супспецијализацијата, времето што супспецијализантот треба да го одработи во установата по завршувањето на супспецијализацијата и тоа за супспецијализациите што траат до две години, супспецијализантот треба да работи во установата најмалку пет години по завршување на супспецијализацијата, а за супспецијализациите што траат над две години, супспецијализантот треба да работи во установата најмалку седум години, висината на средствата што треба да ги надомести ако предвреме ја напушти установата по негово барање или по негова вина и соодветната гаранција во случај на неисполнување на обврската кон здравствената установа.

(2) Средствата за плати, плаќањето на придонесите за социјално осигурување, средствата за надоместок на плата во случај на привремено отсуство од работа заради болест или повреди и други трошоци во врска со работата и супспецијализацијата на супспецијализантите им ги обезбедуваат нивните работодавачи.

(3) Висината на средствата што треба да ги надомести супспецијализантот ако по негово барање или по негова вина предвреме ја напушти установата која го упатила на супспецијализација од ставот (1) на овој член не може да биде помала од четирикратен износ на вредноста на супспецијализацијата што ја плаќаат здравствени работници вработени во приватна здравствена установа, други правни лица или невработени во моментот на напуштањето на установата.“

Член 33

Во членот 148 став (1) втората реченица се менува и гласи:

„Во програмата потребата за специјалистички и супспецијалистички кадри се утврдува за секоја година посебно врз основа на бројот и старосната структура на специјалистите, односно супспецијалистите, времето на чекање согласно со електронската листа на закажани прегледи и интервенции и потребата од користење на специјалистичко- консултативните и болничките здравствени услуги во општината, односно јавната здравствена установа.“

Член 34

Во членот 149 став (4) се менува и гласи:

„(4) Во актот од ставот (1) на овој член јавната здравствена установа ги утврдува бодовите за селекција на кандидатите кои ги исполнуваат условите од членот 141 од овој закон за редоследот на упатување на специјализација, односно супспецијализација по пат на јавен или интерен оглас за упатување на специјализација, односно супспецијализација на вработените во јавната здравствена установа која ги упатува на специјализација, односно супспецијализација. За специјализација ги упатува според следниве критериуми и сооднос 70% од бодовите за просечниот успех на кандидатот постигнат во високото образование, 20% за должината на работниот стаж и 10% за успехот по предметот во областа од која се доделува специјализацијата. За супспецијализација ги упатува според следниве критериуми и сооднос 70% од бодовите за просечниот успехот на кандидатот постигнат во високото образование, 20% за успехот по предметот во областа од која

се доделува супспецијализацијата и 10% од бодовите за должината на работното искуство.

Начинот на пресметување на пондерот за бодовите за просечниот успехот на кандидатот постигнат во високото образование и успехот по предметот ги утврдува министерот за здравство.“

Член 35

По членот 150-в се додаваат два нови наслови и два нови члена 150-г и 150-д, кои гласат:

„Програма за кофинансирање на специјализација, односно супспецијализација на здравствените работници и здравствените соработници вработени во приватни здравствени установи, други правни лица и невработени

Член 150-г

(1) Здравствените работници и здравствените соработници кои не се вработени во јавна здравствена установа, можат заради започнување или довршување на започната специјализација/супспецијализација да се пријават на јавен оглас за запишување на кофинансирана приватна специјализација, односно супспецијализација објавен од Министерството за здравство, во согласност со програма за кофинансирање на специјализации и супспецијализации донесена од Владата на Република Македонија (во натамошниот текст: програмата за кофинансирање).

(2) Со програмата за кофинансирање од ставот (1) на овој член се определуваат број на слободни места за специјализација или супспецијализација по општини и јавни здравствени установи и износот на средства за кофинансирање од страна на Министерството за здравство. Износот на средства за кофинансирање за секоја гранка на специјализација, за секоја општина и јавна здравствена установа се утврдува согласно со бројот и старосната структура на специјалистите, односно супспецијалистите, времето на чекање согласно електронската листа на закажани прегледи и интервенции и потребата од користење на специјалистичко-консултативните и болничките здравствени услуги во општината односно јавната здравствена установа.

(3) По исклучок од членот 157 од овој закон, здравствените работници, односно здравствените соработници од ставот (1) на овој член по завршувањето на специјализацијата, односно супспецијализацијата се вработуваат без објавување на оглас во јавната здравствена установа за која се пријавил за специјализација односно супспецијализација.

(4) Јавниот оглас за запишување на кофинансирана приватна специјализација, односно супспецијализација од ставот (1) на овој член трае најмногу 30 дена од денот на неговото објавување.

(5) Селекцијата на здравствените работници, односно здравствените соработници кои се пријавиле на јавниот оглас од ставот (1) на овој член се врши врз основа на следниве критериуми:

1) постигнат просечен успех од сите предмети на прв циклус на високо образование (во натамошниот текст: просечен успех) кој носи вкупно 50 бода и

2) испит кој е составен од два дела и носи вкупно 50 бода и тоа:

- стручен тест кој носи 35 бода и

- познавање на англиски јазик кој носи 15 бода.

(6) Постигнатиот просечен успех од ставот (5) точка 1) на овој член се вреднува согласно постигнат просечен успех од сите предмети на прв циклус на високо образование кое го завршил здравствениот работник, односно здравствениот соработник и рангирањето на универзитетот според ранг-листата на домашни универзитети согласно со Законот за високото образование.

(7) Начинот на бодирање на кандидатите врз основа на постигнатиот просечен успех од ставот (5) точка 1) на овој член, базата на прашања и бројот на поставени прашања

на испитот и начинот на спроведување на испитот ги утврдува министерот за здравство.

(8) Министерството за здравство, во соработка со Лекарската комора, го организира спроведувањето на испитот од ставот (5) точка 2) на овој член.

(9) По исклучок од ставот (5) на овој член, во случај кога се пријавиле да ја довршат започнатата специјализација, односно супспецијализација во рамки на програмата за кофинансирање специјализанти, односно супспецијализанти, селекцијата на здравствените работници, односно здравствените соработници се врши врз основа на следниве критериуми:

1) постигнат просечен успех од сите предмети на прв циклус на високо образование (во натамошниот текст: просечен успех) кој носи вкупно 30 бода;

2) времетраење на спроведениот специјалистички, односно супспецијалистички стаж искажан преку број на месеци на спроведен специјалистички, односно супспецијалистички стаж (во натамошниот текст: должина на специјалистички, односно супспецијалистички стаж) кој носи 40 бода и

3) испит кој е составен од два дела и носи вкупно 30 бода и тоа:

- стручен тест кој носи 20 бода и

- познавање на англиски јазик кој носи 10 бода.

(10) Должината на специјалистичкиот, односно супспецијалистичкиот стаж од ставот (9) точка 2) на овој член се вреднува согласно со бројот на месеци што специјализантот, односно супспецијализантот ги поминал на специјалистички, односно супспецијалистички стаж, при што специјализантот, односно супспецијализантот кој има најголем број на месеци спроведен специјалистички, односно супспецијалистички стаж добива 40 бода.

(11) Здравствените работници, односно здравствените соработници од ставот (1) на овој член започнуваат со спроведување на специјалистичкиот, односно супспецијалистичкиот стаж по добивање на решение за запишување на специјализација, односно супспецијализација донесено од страна на Министерството за здравство согласно со ранг-листата составена врз основа на бројот на бодови пресметани согласно со ставот (5), односно ставот (9) на овој член.

(12) Министерството за здравство, јавните здравствени установи и здравствениот работник, односно здравствениот соработник од ставот (11) на овој член склучуваат договор за специјализација, односно супспецијализација со кој се уредуваат меѓусебните права и обврски во однос на реализацијата на специјализацијата, односно супспецијализацијата, обврската да работи во јавната здравствена установа во која се вработил согласно со ставот (3) на овој член, како и висината на средствата што треба да ги надомести ако предвреме ја напушти установата по негово барање или по негова вина и соодветната гаранција во случај на неисполнување на обврската кон јавната здравствена установа.

(13) Времетраењето на обврската за специјализантот, односно супспецијализантот да работи во јавната здравствена установа во која се вработил согласно со ставот (3) на овој член се уредува со договорот за специјализација, односно супспецијализација од ставот (12) на овој член согласно со членовите 147 став (1) и 147-а од овој закон.

(14) Специјализантот кој се вработил согласно со ставот (3) на овој член кој по негово барање или по негова вина нема да ја исполни обврската од ставот (13) на овој член е должен на Министерството за здравство да му надомести средства во висина пет пати повисока од износот на средствата одвоени од програмата за кофинансирање за неговата специјализација, а супспецијализантот средства во висина четири пати повисока од износот на средствата одвоени од програмата за кофинансирање за неговата супспецијализација.

Кофинансирање на специјализација, односно супспецијализација по педијатрија и гинекологија и акушерство

Член 150-д

(1) Со програмата за кофинансирање од членот 150-г став (1) од овој закон се опфатени и докторите на медицина кои ќе се запишат на специјализација, односно супспецијализација по педијатрија или на специјализација по вонболничка педијатрија, како и на специјализација, односно супспецијализација по гинекологија и акушерство.

(2) Докторите на медицина од ставот (1) на овој член кои навреме ја завршиле специјализацијата, односно супспецијализацијата склучуваат договор со Фондот за здравствено осигурување на Македонија за избран лекар педијатар, односно гинеколог и за нив капитацијата ќе се пресметува стимулативно во вредност од 1000 поени на месечно ниво, во времетраење од 36 месеци, по што не се применува принципот на стимулација туку се пресметува капитација согласно со прописите за начинот на плаќање на здравствените услуги во примарна здравствена заштита.

(3) Одредбите од членот 150-г ставови (1), (2), (4), (5), (6), (7), (8), (9), (10), (11) и (12), од овој закон се применуваат и на запишувањето на специјализација, односно супспецијализација на докторите на медицина од став (1) на овој член.

(4) Министерството за здравство и докторите на медицина од ставот (1) на овој член склучуваат договор за специјализација, односно супспецијализација со кој се уредуваат меѓусебните права и обврски во однос на реализацијата на специјализацијата, односно супспецијализацијата, обврската по стекнувањето на статусот специјалист, односно супспецијалист да работи во јавна или приватна здравствена установа во Република Македонија, соодветната гаранција во случај на неисполнување на оваа обврска, како и висината на средствата што треба да ги надомести ако по негово барање или по негова вина не ја исполни обврската.

(5) Времетраењето на обврската за специјализантот, односно супспецијализантот да работи во јавна или приватна здравствена установа во Република Македонија се уредува со договорот за специјализација, односно супспецијализација од ставот (4) на овој член согласно со членовите 147 став (1) и 147-а од овој закон.

(6) Специјализантот кој по негово барање или по негова вина нема да ја исполни обврската од ставот (5) на овој член е должен на Министерството за здравство да му надомести средства во висина пет пати повисока од износот на издвоените средства од програмата за кофинансирање, а супспецијализантот средства во висина четири пати повисока од износот на средствата одвоени од програмата за кофинансирање за неговата супспецијализација.“

Член 36

Во членот 151-а став (2) се менува и гласи:

„(2) Членовите од 144-а до 144-љ и 145-а од овој закон не се применуваат на:

- здравствените работници со завршено високо образование од областа на медицината кои спроведуваат специјализација по епидемиологија, имунологија, медицинска генетика и молекуларна биологија, клиничка фармакологија, медицинска биохемија, медицина на трудот, медицинска микробиологија со паразитологија, нуклеарна медицина, патологија, судска медицина, социјална медицина и јавно здравје, спортска медицина и хигиена со здравствена екологија, семејна медицина и трансфузиона медицина,

- на здравствените работници со завршено високо образование од областа на фармацијата кои спроведуваат специјализација од областите на здравствените специјализации за дипломираните фармацевти и

- на здравствените работници со завршено високо образование од областа на стоматологijата кои спроведуваат специјализација од областите на здравствените специјализации за доктори на стоматологија.“

Член 37

Насловот пред членот 155-ж се менува и гласи: „Вработување согласно со Годишен план и потребите на јавните здравствени установи“.

Во членот 155-ж став (1) се менува и гласи:

„(1) Директорот на јавната здравствена установа, по претходно мислење на Министерството за информатичко општество и администрација и претходна согласност од Министерството за здравство донесува Годишен план за вработување на административните службеници и на помошно-техничките лица за следната година, согласно со Законот за вработените во јавниот сектор.“

По ставот (1) се додава нов став (2), кој гласи:

„(2) Давателите на јавните услуги во областа на здравството се вработуваат согласно со потребите на јавните здравствени установи.“

Ставот (2) кој станува став (3) се менува и гласи:

„(3) Постапките за пополнување на работни места согласно со овој закон се спроведуваат по претходно известување за обезбедени финансиски средства од Министерството за финансии. Директорот на јавната здравствена установа преку Министерството за здравство доставува барање за давање согласност за обезбедени финансиски средства до Министерството за финансии.“

По ставот (3) се додаваат пет нови става (4), (5), (6), (7) и (8), кои гласат:

„(4) Постапката за вработување на здравствените работници и здравствените соработници во јавните здравствени установи се врши согласно со овој закон.

(5) Вработувањето од ставовите (2) и (4) на овој член се врши преку склучување на договор на неопределено време.

(6) По исклучок од ставот (5) на овој член, во случај на неможност од спроведување на постапка за вработување на неопределено време, а кога постои потреба во јавната здравствена установа од здравствени работници и/или здравствени соработници, заради непречено вршење на јавната услуга на установата, истите може да се вработат со договор за вработување на определено време до пет години.

(7) За вработените од ставот (6) на овој член, во целост се применуваат одредбите од овој закон.

(8) Доколку вработените од ставот (6) на овој член, се запишат на специјализација, односно супспецијализација за која се упатени од јавната здравствена установа во која се вработени, се склучува договорот за специјализација, односно супспецијализација согласно овој закон, а работниот однос по истекот на пет години се трансформира во работен однос на неопределено време.“

Член 38

Во членот 164 по ставот (2) се додаваат пет нови става (3), (4), (5), (6) и (7), кои гласат:

„(3) Здравствен работник со средно, вишо или високо стручно образование или со 180 ЕКТС од областа на медицината (медицински сестри, медицински техничари и радиолошки технолози), кој врши здравствена дејност во приватна здравствена установа, а кој има работно искуство од структурата од најмалку три години стекнато во јавна здравствена установа или работно искуство од структурата од најмалку седум години стекнато во јавна или приватна здравствена установа која врши болничка здравствена дејност, може да биде преземен во јавна здравствена установа на секундарно и терцијарно ниво, без објавување на оглас, врз основа на писмено барање на директорот во кое е образложена потребата од преземање и писмена согласност на здравствениот работник, директорите, односно директорот на јавната здравствена установа во која треба да биде преземен, Министерството за здравство и Фондот за здравствено осигурување на Македонија.

(4) Здравствените работници со средно, вишо или високо стручно образование или со 180 ЕКТС од областа на стоматологијата и фармацијата, кои биле вработени во приватните здравствени установи, основани врз основа на закуп на простор и опрема на делови од јавните здравствени установи согласно со Законот за здравствената

заштита („Службен весник на Република Македонија" број 38/1991, 46/1993, 55/1995, 10/2004, 84/2005, 111/2005, 65/2006, 5/2007, 77/2008, 67/2009, 88/10, 44/11 и 53/11) во процесот на приватизација на делови од јавните здравствени установи во кои се врши примарна здравствена заштита по пат на издавање на простор и опрема под закуп, а кои до денот на вработувањето во приватните здравствени установи работеле во јавна здравствена установа и по 1 јануари 2007 година останале без работа поради престанок на приватната здравствена установа (по основ на смрт или остварување на право на пензија на здравствениот работник кој е носител на дејност на кого му се издадени под закуп просторот и опремата, престанок на договорот за издавање на простор и опрема под закуп или стечај или ликвидација на приватната здравствена установа) и се' уште не исполниле услови за остварување на право на старосна пензија, се вработуваат во јавната здравствена установа во која работеле, односно во друга јавна здравствена установа каде што има потреба од овој вид на здравствени работници, доколку во јавната здравствена установа во која работеле нема слободно работно место.

(5) Здравствените работници од ставот (4) на овој член во рок од две години од денот на влегувањето во сила на овој закон поднесуваат барање за остварување на правото од ставот (4) на овој член до Министерството за здравство. Кон барањето приложуваат документи со кои докажуваат дека ги исполнуваат условите од ставот (4) на овој член. Документите ги доставуваат во оригинал или како копија заверена од нотар.

(6) Министерството за здравство во рок од 60 дена од приемот на барањето од ставот (5) на овој член одлучува по барањето врз основа на доставената документација од ставот (5) на овој член и издава согласност за вработување на здравствениот работник од ставот (4) на овој член во јавната здравствена установа во која работеле, односно во друга јавна здравствена установа каде што има потреба од овој вид на здравствени работници доколку во јавната здравствена установа во која работеле нема слободно работно место.

(7) Јавната здравствена установа од ставот (6) на овој член го пријавува во работен однос здравствениот работник од ставот (3) на овој член согласно со овој закон, врз основа на согласноста од Министерството за здравство."

Член 39

Во членот 222 став (1) зборовите: „најмногу осум часа неделно" се бришат.

Во ставот (3) зборовите: „го пропишува министерот за здравство" се заменуваат со зборовите: „ги утврдува директорот, односно директорите на јавната здравствена установа каде што се вработени здравствените работници-специјалисти кои укажуваат здравствени услуги како дополнителна дејност, во согласност со министерот за здравство."

Ставот (4) се менува и гласи:

„(4) Цената на здравствената услуга извршена преку дополнителната дејност е составена од четири компоненти и тоа надоместок за трошоците на здравствената установа за интервенцијата, односно дијагностичката постапка, односно за специјалистичко-консултативниот преглед, надоместокот за тимот, добивка на јавната здравствена установа и цена на болнички ден."

Член 40

Член 223 се менува и гласи:

„(1) Тим на кој му е одобрено вршење на дополнителна дејност има право во текот на еден месец:

- да изврши најмногу десет интервенции, секој работен ден по 17,00 часот и/или во сабота и/или недела,
- да спроведе најмногу десет дијагностички постапки, во сабота и/или недела и
- да изврши најмногу десет специјалистичко-консултативни услуги, во сабота и/или недела.

(2) Право да состави тим има и здравствен работник од приватна здравствена установа, во кој тим членови можат да бидат вработени во јавна и приватна здравствена установа.

(3) По исклучок од ставот (1) на овој член, тимот има право да изврши двојно повеќе интервенции, дијагностички постапки и специјалистичко-консултативни услуги од утврдените само во месецот кој следува по месецот за кој е исплатена парична награда согласно со членот 219 став (8) од овој закон во случај доколку член на тимот е здравствен работник со високо образование од областа на медицинските науки кој во последните три месеци покажал најдобри резултати во работењето согласно со членот 219 став (8) од овој закон.

(4) Тимот кој врши дополнителна дејност има обврска да го внесува во електронската листа на закажани прегледи и интервенции терминот закажан за интервенциите, дијагностичките постапки и специјалистичко-консултативните услуги од ставот (1) на овој член. Тимот кој врши дополнителна дејност доставува барање за определување на термин за вршење на здравствените услуги до директорот на јавната здравствена установа, кој е должен да направи распоред за користење на слободни термини. Тимот кој не е задоволен од направениот распоред за користење на слободни термини има право да поднесе приговор до управниот одбор на јавната здравствена установа, кој е должен да одлучи по поднесениот приговор во рок од осум дена од денот на поднесување на приговорот.

(5) Тимот кој врши дополнителна дејност, по исклучок од членот 39-а став (12) од овој закон, а со согласност на пациентот е должен да го откаже терминот закажан за користење на истата здравствена услуга преку електронската листа на закажани прегледи и интервенции.

(6) Здравствената услуга извршена преку дополнителна дејност е целосно на товар на пациентот како осигурено или неосигурено лице. Пациентот како осигурено лице нема право да бара надоместок на трошоците за здравствената услуга извршена како дополнителна дејност од Фондот."

Член 41

Во членот 249-в став (1) точка 15., зборовите: „и продажба“ се бришат.

Во ставот (2) по зборот „стандардите“ се додаваат зборовите: „и начинот“, по зборот „сертификација“ се додаваат зборовите: „и одобрување за користење“, а зборовите: „точка 13“ се заменуваат со зборовите: „точка 15“.

Член 42

Во членот 277 по ставот (6) се додава нов став (7), кој гласи:

„(7) Јавните здравствени установи имаат право да ги рекламираат здравствените услуги кои ги вршат за странци кои самите ги намируваат трошоците за лекување, во средства за јавно информирање, на други носачи на огласни и рекламни пораки во Република Македонија и во странство, како и на интернет.“

Член 43

Во членот 318 став (3) зборовите: „до денот на навршување 65 години возраст,“ се бришат.

Член 44

Во членот 328 став (2) по зборовите: „специјализирани болници“ се додават зборовите: „или центри“.

Член 45

(1) Правните лица специјализирани продавници кои вршат промет на мало со медицински средства запишани во регистарот на специјализирани продавници за медицински средства и правните лица-трговски друштва кои вршат дејност очна оптика, од членот 8 од овој закон со кој се додава нов член 96-а, треба да го усогласат

своето работење со овој закон во рок од три година од влегувањето во сила на овој закон.

(2) Оптометристите кои до денот на влегувањето во сила на овој закон извршиле пробна работа согласно со членот 12 од овој закон со кој се додава нов став (4) на членот 117, треба да го положат стручниот испит во рок од една година од влегувањето во сила на овој закон.

Член 46

Членот 20 од овој закон со кој се додава со нов став (3) на членовите 144-с и 25 од овој закон со кој се додава нов став (4) на членот 145-а ќе се применуваат до 1 јануари 2020 година.

Член 47

Во членот 44 став (1) од Законот за изменување и дополнување на Законот за здравствената заштита („Службен весник на Република Македонија“ број 10/15), по зборовите: „нов член 144-с став (2) и“ се додаваат зборовите: „нов член 144-и став (2) во делот со кој е утврдено дека десет члена на Националната комисија за изготвување на базите на прашања и студии на случаи за полагање на интермедијалниот и специјалистичкиот испит ги исполнуваат условите од членот 144-с став (2) од овој закон“, а зборовите: „15 септември 2017 година“ се заменуваат со зборовите: „1 јануари 2020 година“.

Ставот (2) се менува и гласи:

„(2) До започнувањето на примената на одредбите од членовите 121 став (5), 144-с став (2) и 144-и став (2) во делот со кој е утврдено дека десет члена на Националната комисија за изготвување на базите на прашања и студии на случаи за полагање на интермедијалниот и специјалистичкиот испит ги исполнуваат условите од членот 144-с став (2) од овој закон и членот 145-а став (3) од овој закон, стручниот испит се полагаат пред комисија составена од пет членови кои се доктори на наука од областа на медицината, односно фармацијата, односно од областа на стоматологијата, Националната комисија за изготвување на базите на прашања и студии на случаи за полагање на интермедијалниот и специјалистичкиот испит е составена од десет члена, а интермедијалниот испит и специјалистичкиот испит се полагаат пред комисија составена од тројца членови кои се доктори на медицински науки, специјалисти во истата или во сродна гранка на медицината за која се спроведува специјализацијата, избрани во наставно-научно или научно звање, со издадени најмалку:

- еден научен труд со импакт фактор до 1 јануари 2016 година,
- два научни труда со импакт фактор до 1 јануари 2017 година,
- три научни труда со импакт фактор до 1 јануари 2018 година,
- четири научни труда со импакт фактор до 1 јануари 2019 година и
- пет научни труда со импакт фактор до 1 јануари 2020 година.“

Член 48

Во членот 45 од Законот за изменување и дополнување на Законот за здравствената заштита („Службен весник на Република Македонија“ број 10/15), зборовите: „позитрон- емисионска“ се заменуваат со зборовите: „позитронско-емисиона“.

Член 49

Специјализантите кои започнале да спроведуваат специјалистички стаж до 31 јануари 2015 година или положили специјалистички испит до денот на влегувањето во сила на овој закон се стекнуваат со стручен назив специјалист од соодветната гранка на специјализација без да го исполнат условот од членот 145-в став (1) точка 2) од Законот за здравствената заштита („Службен весник на Република Македонија“ број 43/12, 145/12, 87/13, 164/13, 39/14, 43/14, 132/14, 188/14, 10/15, 61/15, 154/15 и 192/15).

Член 50

Ценовниците за здравствените услуги што се даваат на странци, предвидени со членот 4 од овој закон, ќе се донесат во рок од 30 дена од денот на влегувањето во сила на овој закон.

Член 51

(1) Подзаконските прописи чие донесување е утврдено со овој закон ќе бидат донесени во рок од една година од денот на влегувањето во сила на овој закон.

(2) До донесувањето на подзаконските прописи од овој закон ќе се применуваат прописите што биле во сила пред денот на влегувањето во сила на овој закон.

Член 52

Здравствените работници со високо образование од областа на медицината кои завршиле стаж на специјализација и положиле специјалистички испит до денот на влегувањето во сила на овој закон, имаат право да се запишат на супспецијализација и да го спроведат супспецијалистичкиот стаж во согласност со плановите и програмите за супспецијализација на здравствените работници со високо образование од областа на медицината, како и да го полагаат супспецијалистичкиот испит согласно со прописите според кои ја завршиле специјализацијата.

Член 53

Високообразовните установи кои се овластени да спроведуваат специјализации и супспецијализации, плановите и програмите за специјализација/супспецијализација по вонболничка ургентна медицина и вонболничка педијатрија со време на траење од 36 месеци од членот 11 од овој закон ќе ги достават до министерот за здравство во рок од еден месец од денот на влегувањето во сила на овој закон.

Член 54

Специјализантите, односно супспецијализантите кои до денот на влегувањето во сила на овој закон се запишани на специјализација, односно супспецијализација, може да се пријават да ја довршат започнатата специјализација, односно супспецијализација во рамки на програмата за кофинансирање на специјализации и супспецијализации под услови и во рокови утврдени во членот 33 од овој закон, со кој се додаваат членовите 150-г и 150-д.

Член 55

Се овластува Законодавно-правната комисија на Собранието на Република Македонија да утврди пречистен текст на Законот за здравствената заштита.

Член 56

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.